

Ақийда дарслари (180-дарс). Набий алайҳиссаломнинг дуолари

20:00 / 26.04.2022 6286

هللا ىلصىبىبىن لىابى تىارى قۇدۇنخۇلار فۇحامل لاقۇنە هللا ىلصىبىبىن ررباجنوع
ىنإف ءىشكۇدۇنعلە ءلوقف ىتأوما ىلإتأفكۇنأف ،أدىدش اصمخ ملسو هىلع
أبارجىلإتجرحأف ،أدىدش اصمخ ملسو هىلع هللا ىلصىبىبىن لىالو سربى تىارى
ىلإتغرفف رىغش لىلتنحطو ،أهتبحببف ،نجاذمة مئىهۇب انل وىرىغش نم عاصه ىف
هىلع هللا ىلصىبىبىن لىالو سربى لىل تىل و مئ ،أهت مئب ىف أهت عطقو ،ىغارف
نمب و ملسو هىلع هللا ىلصىبىبىن لىالو سربى ىنحصفت ال ءل اقف ، ملسو
نم اعاص انحطو انل مئىهۇب انحبد لىالو سربى اى ءلوقف هت رراسف هتئجف ءعم
هىلع هللا ىلصىبىبىن لىالو سربى ،كعم رفن و تنأ لاعتف ،اندنع ناك رىغش
لاقف .«مكب الە ىحف ،اروس غنص دق ارباجن إى قۇدۇنخۇل الە اى» لاقف ملسو
مكنىجغ نربحت ال و مكتمرب نلزننن ال» : ملسو هىلع هللا ىلصىبىبىن لىالو سربى
،سانل امدق ىلصىبىبىن لىالو سربى اى و ءلوقف .«ئىجف .«ئىجف ىت
هت جرحأف ءلوقف ىدل اءلوق دق ءلوقف كب و كب ءلوقف ،ىتأوما ءلوق ىت

لَا أَقُومُ، كَرَابَ وَقَصَبَ أَنْتَ مَرُوبٌ لَدَى دَمْعٍ مُثْمِتٍ، كَرَابَ وَهَيْفَ قَصَبٍ أَنْ يَجْعَلَ
نَمَّ يَحْدِقُ أَوْ كَعَمَّ زَبْحٍ تَلْفَ عَزَبَ أَخِي عَدَا: «مَلَسُو هَيْلَ عِلَلِ صِلَا لَلْأَلْوَسَرِ
هُوَ كَرَتٌ يَتَحَ أَوْلَكَ أَدَقَلْ هَلْ لِبَابِ مُسْئِفٍ، فَلَ أَمُّهُ وَ. «أَهْوَلُ زُنُتِ أَلْوِ، مُكْتَمَرُ
يُرَاحُ بَلْ أَوْهَ. وَهُوَ أَمُّكَ زَبْحُ يَلْ أَنْ يَجْعَلَ نِإِوِ، يَهْ أَمُّكَ طَعَتِ لْ أَنْتَ مَرُوبٌ نِإِوِ، أَوْفَرَ حُنَاوِ.»

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Хандақ қазилганда, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламда қаттиқ очлик кўрдим. Аёлимнинг олдига бориб:

«Сенда бирор нарса борми? Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламда қаттиқ очлик кўрдим», дедим. Бас, у менга ичида бир соъ арпа бор халта олиб чиқиб берди. Бизнинг бир дона кичкина совлиқчамиз бор эди. Мен уни сўйдим. У арпани янчди. Мен ишимни битирганимда, у ҳам ишини битирди. Мен у(қўй)ни майдалаб, декчага солдим. Сўнгра Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам томон қайтдим. Шунда у:

«Яна Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга у зот билан бирга бўлганларни ҳам олиб келиб, мени шарманда қилмагин», деди. Мен бориб, у зотга пичирлаб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, кичкина ҳайвончамиз бор эди, сўйдик. Бир соъ арпани янчдик. Ўзингиз бир оз кишиларни олиб, марҳамат қилинг», дедим.

Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Эй аҳли хандақлар! Албатта, Жобир маросим қилибди. Тезроқ юринглар!» деб қичқирдилар.

Сўнгра Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мен боргунча декчангизни зинҳор туширмай ва хамирингизни нон қилмай туринглар», дедилар.

Мен келдим. Мен билан бирга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам одамларни эргаштириб келдилар. Хотиним мени кўриши билан «Ундай бўлгур, бундай бўлгур!» деди. Мен унга:

«Мен сен айтганини қилдим», дедим. У ул зотга хамирни олиб чиқиб берди. Ул зот унга туфладилар ва барака тилаб дуо қилдилар. Сўнгра декчамизни қасд қилдилар. Унга ҳам туфуриб туриб, барака тилаб дуо қилдилар. Сўнгра Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бир нон қилувчи аёлни чақиргин, сен билан у ҳам нон қилсин. Декчадан қуявер, уни туширманглар», дедилар. Улар мингта эдилар. Аллоҳ номи ила қасам ичаманки, батаҳқиқ, ундан тўйгунларича едилар ва қайтиб кетдилар. Декчамиз аввал қандай бўлса, худди ўшандоқ тўлиб турар ва хамиримиздан аввал қандай бўлса, худди ўшандоқ нон қилинар эди».

Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди